

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 315

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
15 listopada 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Decyzja nr 1672/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiająca wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej – Progress 1
- ★ Decyzja nr 1673/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. w sprawie finansowania normalizacji europejskiej 9

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

DECYZJA NR 1672/2006/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 24 października 2006 r.

ustanawiająca wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej – Progress

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 13 ust. 2, art. 129 i art. 137 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska podczas posiedzenia w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. włączyła do ogólnej strategii unijnej jako jej nieodzowną część promowanie zatrudnienia i integracji społecznej, aby zrealizować cel strategiczny na następną dekadę polegający na osiągnięciu pozycji najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej w świecie gospodarki opartej na wiedzy, zdolnej do zrównoważonego wzrostu gospodarczego, zwiększania liczby i poprawy jakości miejsc pracy oraz umacniania spójności społecznej. Rada Europejska postawiła przed Unią ambitne cele i zadania, ukierunkowane na powrót do stanu pełnego zatrudnienia, poprawę jakości i wydajności pracy, promowanie spójności społecznej oraz zintegrowanego społecznie rynku pracy. Następnie cele tej strategii zostały na jeszcze raz określone przez Radę Europejską w Brukseli w dniach 22 i 23 marca 2005 r.
- (2) Zgodnie z wyrażonym przez Komisję wyraźnym zamiarem konsolidacji i racjonalizacji wspólnotowych instrumentów finansowania niniejsza decyzja powinna ustanowić jednolity, uproszczony program zapewniający kontynuację i rozwój działań podjętych na mocy decyzji Rady 2000/750/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej wspólnotowy program działań w zakresie zwalczania

dyskryminacji (2001–2006) ⁽⁴⁾, decyzji Rady 2001/51/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. ustanawiającej program odnoszący się do wspólnotowej strategii ramowej w sprawie równości płci (2001–2005) ⁽⁵⁾ oraz decyzji nr 50/2002/WE ⁽⁶⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 grudnia 2001 r. ustanawiającej program działań Wspólnoty wspierający współpracę między państwami członkowskimi w celu zwalczania wyłączenia społecznego, nr 1145/2002/WE ⁽⁷⁾ z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnotowych zachęt w dziedzinie zatrudnienia oraz nr 848/2004/WE ⁽⁸⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającej program działań Wspólnoty w celu promowania organizacji działających na szczeblu europejskim w dziedzinie równości między mężczyznami i kobietami, jak również działań podjętych na szczeblu wspólnotowym w odniesieniu do warunków pracy.

- (3) Nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej na temat zatrudnienia, które odbyło się w Luksemburgu w dniach 20 i 21 listopada 1997 r., dało początek europejskiej strategii zatrudnienia w celu koordynacji polityk zatrudnienia państw członkowskich na mocy wspólnie uzgodnionych wytycznych i zaleceń dotyczących zatrudnienia. Europejska strategia zatrudnienia jest obecnie najważniejszym na szczeblu europejskim instrumentem wdrażania celów strategii lizbońskiej w dziedzinie zatrudnienia i rynku pracy.
- (4) Rada Europejska podczas posiedzenia w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. uznała, że liczba mieszkańców Unii żyjących poniżej progu ubóstwa i dotkniętych wykluczeniem społecznym jest nie do przyjęcia i dlatego uznała za niezbędne podjęcie działań w celu dokonania zdecydowanego postępu w eliminowaniu ubóstwa poprzez stawianie

⁽¹⁾ Dz.U. C 255 z 14.10.2005, str. 67.

⁽²⁾ Dz.U. C 164 z 5.7.2005, str. 48.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2005 r. (Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, str. 99), wspólne stanowisko Rady z dnia 18 lipca 2006 r. (Dz.U. C 238 E z 3.10.2006, str. 31), stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 17 z 19.1.2001, str. 22. Decyzja zmieniona decyzją nr 1554/2005/WE (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, str. 9).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 170 z 29.6.2002, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 18. Decyzja zmieniona decyzją nr 1554/2005/WE.

odpowiednich celów. Takie cele zostały uzgodnione przez Radę Europejską podczas posiedzenia w Nicei w dniach 7–9 grudnia 2000 r. Uzgodniono także, że polityka zwalczania wykluczenia społecznego powinna opierać się na otwartej metodzie koordynacji łączącej krajowe plany działania i inicjatywę Komisji na rzecz współpracy.

- (5) Zmiany demograficzne stanowią poważne długookresowe wyzwania dla systemów zabezpieczenia społecznego w kontekście ich zdolności zapewnienia odpowiednich świadczeń emerytalno-rentowych oraz ochrony zdrowia i opieki długoterminowej o wysokiej jakości, które są dostępne dla wszystkich i mogą być finansowane w długiej perspektywie czasowej. Ważne jest promowanie polityk, które pozwolą osiągnąć zarówno odpowiedni poziom ochrony socjalnej, jak i trwałość systemów zabezpieczenia społecznego. Rada Europejska w Lizbonie postanowiła, że współpraca w tej dziedzinie powinna opierać się na otwartej metodzie koordynacji.
- (6) W tym kontekście należy zwrócić uwagę na szczególną sytuację osób migrujących, a także na znaczenie podejmowania działań w celu przekształcenia pracy nierejestrowanej w oficjalne zatrudnienie.
- (7) Zapewnienie minimalnych standardów oraz ciągłej poprawy warunków pracy w Unii jest zasadniczym elementem europejskiej polityki społecznej i istotnym ogólnym celem Unii Europejskiej. Wspólnota ma do odegrania istotną rolę w zakresie wspierania i uzupełniania działań państw członkowskich w obszarach bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników, warunków pracy, w tym konieczności pogodzenia pracy z życiem rodzinnym, ochrony pracowników po rozwiązaniu umowy o pracę, informowania, uczestniczenia i przeprowadzania konsultacji z pracownikami oraz reprezentowania i zbiorowej obrony interesów pracowników i pracodawców.
- (8) Jedną z podstawowych zasad Unii Europejskiej jest niedyskryminacja. Artykuł 13 Traktatu przewiduje działania zwalczające dyskryminację ze względu na płeć, pochodzenie rasowe i etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Zasadę niedyskryminacji wyraża również art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Należy brać pod uwagę konkretne przejawy różnorodnych form dyskryminacji, jak również należy podejmować równoległe właściwe działania mające na celu zapobieganie i zwalczanie dyskryminacji z jednego lub wielu względów. Dlatego też, rozważając dostępność i wyniki programu, należy uwzględnić szczególne potrzeby osób dotkniętych niepełnosprawnością dotyczące zapewnienia im pełnego i równego dostępu do działań finansowanych w ramach programu Progress i ich wyników oraz oceny takich działań, w tym rekompensatę dodatkowych kosztów ponoszonych przez te osoby z racji ich niepełnosprawności. Zdobyte w ciągu wielu lat doświadczenie w zwalczaniu niektórych form dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na płeć, może okazać się użyteczne w walce z innymi formami dyskryminacji.
- (9) Na mocy artykułu 13 Traktatu Rada przyjęła następujące dyrektywy: dyrektywę 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾, która zakazuje dyskryminacji ze względu na

pochodzenie rasowe lub etniczne, między innymi w odniesieniu do zatrudnienia, szkolenia zawodowego, edukacji, dóbr i usług oraz ochrony socjalnej; dyrektywę 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾, która zakazuje dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i pracy ze względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, oraz dyrektywę 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług ⁽³⁾.

- (10) Zgodnie z art. 2 i 3 Traktatu równe traktowanie mężczyzn i kobiet jest podstawową zasadą prawa wspólnotowego. Dyrektywy i inne akty przyjęte na mocy tej zasady odgrywają istotną rolę w poprawie sytuacji kobiet w Unii. Doświadczenia z działań na szczeblu wspólnotowym pokazują, że promowanie równości płci w politykach Wspólnoty i zwalczanie dyskryminacji w praktyce wymaga łączenia wzajemnie uzupełniających się instrumentów, w tym instrumentów prawnych, narzędzi finansowych oraz działań włączających tę problematykę do wszystkich dziedzin polityki. Zgodnie z zasadą równości mężczyzn i kobiet należy promować włączanie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityki w ramach wszystkich sekcji niniejszego programu i działań podejmowanych w jego ramach.
- (11) Wiele organizacji pozarządowych działających na różnych szczeblach może wnieść istotny wkład na szczeblu europejskim poprzez kluczowe sieci sprzyjające zmianom orientacji politycznej w odniesieniu do ogólnych celów programu.
- (12) W związku z tym, że cele niniejszej decyzji nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte na poziomie państw członkowskich ze względu na potrzebę wymiany informacji na poziomie europejskim i upowszechniania dobrych praktyk na całym obszarze Wspólnoty, a mogą, ze względu na wielostronny charakter działań i środków, zostać lepiej osiągnięte na na szczeblu Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości określonej w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określonej w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia tych celów.
- (13) Niniejsza decyzja ustanawia kopertę finansową dla całego okresu trwania programu, która będzie zasadniczym punktem odniesienia dla organu budżetowego w ciągu rocznej procedury budżetowej w rozumieniu pkt 37 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽⁴⁾.
- (14) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, str. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.

- (15) Ponieważ niniejszy program dzieli się na pięć sekcji, państwa członkowskie mogą zastosować rotację swych przedstawicieli krajowych, zgodnie z tematyką podejmowaną przez komitet wspomagający Komisję,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ustanowienie i czas trwania programu

1. Niniejsza decyzja ustanawia program wspólnotowy na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej Progress (zwany dalej „programem”), służący finansowemu wsparciu wdrażania celów Unii Europejskiej w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych, określonych w komunikacie Komisji w sprawie agendy społecznej i tym samym przyczyniający się do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej w tych obszarach.

2. Program jest realizowany w okresie zaczynającym się dnia 1 stycznia 2007 r. i kończącym dnia 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 2

Ogólne cele

1. Program służy realizacji następujących celów ogólnych:
 - a) poprawa znajomości i zrozumienia sytuacji w państwach członkowskich (i innych uczestniczących państwach) poprzez analizy, oceny i ścisłe monitorowanie polityki;
 - b) wspieranie rozwoju narzędzi i metod statystycznych oraz wspólnych wskaźników, w miarę możliwości z podziałem na płeć i grupy wiekowe, w obszarach objętych programem;
 - c) wspieranie i monitorowanie stosowania prawa wspólnotowego, tam gdzie ma to zastosowanie, i celów polityki Wspólnoty w państwach członkowskich oraz ocena ich skuteczności i wpływu;
 - d) promocja współpracy sieciowej, wzajemnego uczenia się, określania i upowszechniania dobrych praktyk oraz nowatorskich sposobów podejścia na szczeblu europejskim;
 - e) zwiększanie świadomości zainteresowanych podmiotów oraz ogółu obywateli w zakresie polityk wspólnotowych oraz celów realizowanych w ramach każdej z pięciu sekcji;
 - f) rozwinięcie zdolności kluczowych sieci na szczeblu europejskim do promowania, wspierania i dalszego rozwijania

polityk oraz celów wspólnotowych, tam, gdzie ma to zastosowanie.

2. Wszystkie sekcje programu i działania podejmowane w jego ramach promują włączanie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityki.

3. Wyniki osiągnięte w ramach poszczególnych sekcji i działań programu są rozpowszechniane, stosownie do potrzeb, wśród zaangażowanych stron i społeczeństwa. Komisja dokonuje wymiany opinii z głównymi zaangażowanymi stronami, stosownie do potrzeb.

Artykuł 3

Struktura programu

Program dzieli się na pięć następujących sekcji:

- 1) zatrudnienie;
- 2) ochrona socjalna i integracja społeczna;
- 3) warunki pracy;
- 4) walka z dyskryminacją i różnorodność;
- 5) równość płci.

Artykuł 4

Sekcja 1: Zatrudnienie

Sekcja 1 wspiera wdrażanie europejskiej strategii zatrudnienia (ESZ) poprzez:

- a) poprawę zrozumienia sytuacji i perspektyw w dziedzinie zatrudnienia, w szczególności poprzez analizy i studia oraz opracowywanie danych statystycznych i wspólnych wskaźników w ramach ESZ;
- b) monitorowanie i ocenę wdrażania europejskich wytycznych i zaleceń w dziedzinie zatrudnienia oraz ich wpływu, zwłaszcza poprzez wspólny raport o zatrudnieniu, oraz analizę wzajemnego oddziaływania pomiędzy ESZ, ogólnymi politykami gospodarczymi i społecznymi oraz innymi obszarami polityki;
- c) organizowanie wymiany poglądów na temat polityk, dobrych praktyk i innowacyjnych sposobów podejścia oraz promowanie wzajemnego uczenia się w kontekście ESZ;
- d) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promowanie dyskusji na temat wyzwań w dziedzinie zatrudnienia i polityki zatrudnienia oraz wdrażania krajowych programów reform, także wśród partnerów społecznych, podmiotów regionalnych i lokalnych oraz innych zainteresowanych stron.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

*Artykuł 5***Sekcja 2: Ochrona socjalna i integracja społeczna**

Sekcja 2 wspiera wdrażanie otwartej metody koordynacji (OMK) w dziedzinie ochrony socjalnej i integracji społecznej poprzez:

- a) poprawę zrozumienia kwestii wykluczenia społecznego i ubóstwa, polityki ochrony socjalnej i integracji społecznej, w szczególności poprzez analizy i studia oraz opracowywanie danych statystycznych i wspólnych wskaźników w ramach OMK w obszarze ochrony socjalnej i integracji społecznej;
- b) monitorowanie i ocenę wdrażania OMK w obszarze ochrony socjalnej i integracji społecznej oraz jej wpływu na szczeblu krajowym i wspólnotowym, a także analizę wzajemnego oddziaływania pomiędzy OMK i innymi obszarami polityki;
- c) organizowanie wymiany poglądów na temat polityk, dobrych praktyk i innowacyjnych sposobów podejścia oraz promocję wzajemnego uczenia się w kontekście strategii ochrony socjalnej i integracji społecznej;
- d) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promowanie dyskusji na temat głównych wyzwań i kwestii politycznych powstających w kontekście koordynacji działań na szczeblu Wspólnoty w dziedzinie ochrony socjalnej i integracji społecznej, także wśród partnerów społecznych, podmiotów regionalnych i lokalnych, organizacji pozarządowych oraz innych zainteresowanych stron;
- e) rozwijanie zdolności kluczowych sieci na szczeblu europejskim do promowania i dalszego rozwijania celów polityki Wspólnoty i strategii w zakresie ochrony socjalnej i integracji społecznej.

*Artykuł 6***Sekcja 3: Warunki pracy**

Sekcja 3 wspiera poprawę środowiska i warunków pracy łącznie z bezpieczeństwem i higieną pracy oraz godzeniem życia zawodowego z życiem rodzinnym poprzez:

- a) poprawę zrozumienia sytuacji związanej z warunkami pracy, w szczególności poprzez analizy i studia oraz, w odpowiednich przypadkach, opracowywanie danych statystycznych i wskaźników, jak również ocenę skuteczności i wpływu istniejących przepisów, polityk i praktyk;
- b) wspieranie wdrażania wspólnotowego prawa pracy poprzez efektywne monitorowanie, organizację specjalistycznych szkoleń dla osób pracujących w tej dziedzinie, opracowywanie przewodników i współpracę sieciową w ramach wyspecjalizowanych organów, w tym partnerów społecznych;
- c) inicjowanie akcji zapobiegawczych i krzewienie kultury prewencji w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy;
- d) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promowanie dyskusji na temat głównych wyzwań i kwestii

politycznych mających związek z warunkami pracy, także wśród partnerów społecznych i innych zainteresowanych stron.

*Artykuł 7***Sekcja 4: Walka z dyskryminacją i różnorodność**

Sekcja 4 wspiera efektywne wdrażanie zasady niedyskryminacji i promuje włączanie jej do wszystkich dziedzin polityk wspólnotowych poprzez:

- a) poprawę zrozumienia sytuacji związanej z dyskryminacją, w szczególności poprzez analizy i studia oraz, w odpowiednich przypadkach, opracowywanie danych statystycznych i wskaźników, jak również ocenę skuteczności i wpływu istniejących przepisów, polityk i praktyk;
- b) wspieranie wdrażania wspólnotowych przepisów antydyskryminacyjnych poprzez efektywne monitorowanie, organizację specjalistycznych szkoleń dla osób pracujących w tej dziedzinie i współpracę sieciową wyspecjalizowanych organów zajmujących się zwalczaniem dyskryminacji;
- c) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promowanie dyskusji na temat głównych wyzwań i kwestii politycznych mających związek z dyskryminacją oraz włączenie walki z dyskryminacją do wszystkich dziedzin polityk wspólnotowych, także wśród partnerów społecznych, organizacji pozarządowych oraz innych zainteresowanych stron;
- d) rozwijanie zdolności kluczowych sieci na szczeblu europejskim do wspierania i dalszego rozwijania celów polityk wspólnotowych oraz strategii w dziedzinie zwalczania dyskryminacji.

*Artykuł 8***Sekcja 5: Równość płci**

Sekcja 5 wspiera efektywne wdrażanie zasady równości płci oraz promuje włączenie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityk wspólnotowych poprzez:

- a) poprawę zrozumienia sytuacji związanej z kwestiami równouprawnienia i włączanie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityki, w szczególności poprzez analizy i studia oraz opracowywanie danych statystycznych i, w odpowiednich przypadkach, wskaźników, jak również ocenę skuteczności i wpływu istniejących przepisów, polityk i praktyk;
- b) wspieranie wdrażania przepisów wspólnotowych dotyczących równości płci poprzez efektywne monitorowanie, organizację specjalistycznych szkoleń dla osób pracujących w tej dziedzinie i współpracę sieciową wyspecjalizowanych organów zajmujących się równouprawnieniem;
- c) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promowanie dyskusji na temat głównych wyzwań i kwestii

politycznych związanych z równością płci oraz włączenie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityki, także wśród partnerów społecznych, organizacji pozarządowych oraz innych grup interesów;

- d) rozwijanie zdolności kluczowych sieci na szczeblu europejskim do wspierania i dalszego rozwijania celów polityk wspólnotowych oraz strategii w dziedzinie równouprawnienia płci.

Artykuł 9

Rodzaje działań

1. W ramach programu finansowane będą następujące rodzaje działań, które w odpowiednich przypadkach mogą być realizowane w układzie ponadnarodowym:

- a) działania analityczne:
- (i) gromadzenie, opracowywanie i upowszechnianie danych i informacji statystycznych;
 - (ii) opracowywanie i upowszechnianie wspólnych metodologii i, w odpowiednich przypadkach, wskaźników lub wartości wzorcowych;
 - (iii) wykonywanie studiów, analiz i badań oraz upowszechnianie ich wyników;
 - (iv) wykonywanie ocen i analiz wpływu oraz upowszechnianie ich wyników;
 - (v) opracowanie i publikowanie przewodników, sprawozdań i materiałów szkoleniowych poprzez Internet lub inne media;
- b) działania związane z wzajemnym uczeniem się, świadomością i upowszechnianiem:
- (i) określanie i wymiana dobrych praktyk, innowacyjnych sposobów podejścia i doświadczeń oraz organizowanie wzajemnego przeglądu i wzajemnego uczenia się w ramach spotkań/warsztatów/seminariów na szczeblu europejskim, ponadnarodowym lub krajowym, uwzględniając, o ile to możliwe, szczególne okoliczności krajowe;
 - (ii) organizowanie konferencji/seminariów prezydencji;
 - (iii) organizowanie konferencji/seminariów w ramach wspierania rozwoju i wdrażania prawa i celów politycznych Wspólnoty;
 - (iv) organizowanie kampanii i imprez medialnych;
 - (v) opracowywanie i publikowanie materiałów informacyjnych, jak również wyników programu;
- c) wspieranie głównych podmiotów:
- (i) wsparcie dla pokrycia kosztów obsługi bieżącej najważniejszych sieci na szczeblu europejskim,

których działanie ma związek z realizacją celów programu;

- (ii) organizowanie grup roboczych urzędników krajowych w celu monitorowania stosowania prawa wspólnotowego;
- (iii) finansowanie specjalistycznych seminariów przeznaczonych dla osób pracujących w tej dziedzinie, najważniejszych urzędników i innych istotnych podmiotów;
- (iv) współpraca sieciowa między wyspecjalizowanymi organami na szczeblu europejskim;
- (v) finansowanie sieci eksperckich;
- (vi) finansowanie obserwatoriów na szczeblu europejskim;
- (vii) wymiana pracowników pomiędzy administracjami krajowymi;
- (viii) współpraca z instytucjami międzynarodowymi.

2. Działania przewidziane w ust. 1 lit. b) charakteryzują się rozbudowanym wymiarem europejskim, właściwą skalą, pozwalającą zapewnić istotną europejską wartość dodaną, i są prowadzone przez władze państwowe, regionalne lub lokalne, wyspecjalizowane organy przewidziane w ramach przepisów wspólnotowych lub podmioty uznawane za odgrywające kluczową rolę na swoim obszarze.

3. W ramach programu nie będą finansowane żadne środki dotyczące przygotowywania i przeprowadzania Lat Europejskich.

Artykuł 10

Dostęp do programu

1. Dostęp do programu jest otwarty dla wszystkich publicznych i prywatnych organów, podmiotów i instytucji, w szczególności dla:

- a) państw członkowskich;
- b) publicznych służb zatrudnienia i prowadzonych przez nie biur zatrudnienia;
- c) władz lokalnych i regionalnych;
- d) wyspecjalizowanych organów przewidzianych w przepisach wspólnotowych;
- e) partnerów społecznych;
- f) organizacji pozarządowych, w szczególności zorganizowanych na szczeblu europejskim;
- g) wyższych uczelni i placówek badawczych;
- h) specjalistów ds. oceny;

- i) krajowych urzędów statystycznych;
- j) środków masowego przekazu.

2. Również Komisja może bezpośrednio uczestniczyć w programie w zakresie działań przewidzianych w art. 9 ust. 1 lit. a) i b).

Artykuł 11

Sposób ubiegania się o wsparcie

1. Rodzaje działań określone w art. 9 mogą być finansowane poprzez:

- a) umowę o świadczenie usług zawartą w następstwie przetargu, w której to sytuacji procedury Eurostatu stosuje się do współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi;
- b) częściowe dofinansowanie następujące po wezwaniu do składania wniosków, w którym to przypadku kwota współfinansowania przez Wspólnotę nie może z zasady przekroczyć 80 % całkowitych wydatków poniesionych przez odbiorcę. Wszelkie dotacje przekraczające ten poziom mogą zostać przyznane wyłącznie w wyjątkowych wypadkach i po dokładnym zbadaniu sprawy.

2. Rodzajom działań przewidzianym w art. 9 ust. 1 może być przyznane wsparcie finansowe na wniosek, na przykład państw członkowskich, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 110, oraz rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽²⁾ w sprawie rozporządzenia finansowego stosowanego do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, w szczególności jego art. 168.

Artykuł 12

Przepisy wykonawcze

1. Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji związane z wymienionymi niżej zagadnieniami przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 ust. 2:

- a) ogólne wytyczne dotyczące wdrożenia programu;
- b) roczny program pracy dotyczący wdrożenia programu, podzielony na poszczególne sekcje;
- c) wsparcie finansowe zapewniane przez Wspólnotę;
- d) budżet roczny, z zastrzeżeniem art. 17;
- e) procedury wyboru działań objętych wsparciem Wspólnoty i przedstawiony przez Komisję projekt wykazu działań, które mają otrzymać takie wsparcie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1248/2006 (Dz.U. L 227 z 19.8.2006, str. 3).

- f) kryteria oceny programu, w tym związane z efektywnym wykorzystaniem nakładów i rozwiązaniami w dziedzinie upowszechniania i przekazywania wyników.

2. Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji odnoszące się do wszelkich zagadnień, innych niż te, o których mowa w ust. 1, są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 ust. 3.

Artykuł 13

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na dwa miesiące.

3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.
4. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 14

Współpraca z innymi komitetami

1. Komisja ustanawia niezbędne powiązania z Komitetem ds. Ochrony Socjalnej i Komitetem Zatrudnienia w celu zapewnienia, że są one regularnie i odpowiednio informowane o wdrażaniu działań, o których mowa w niniejszej decyzji.
2. Komisja informuje również inne zainteresowane komitety o działaniach podejmowanych w ramach pięciu sekcji programu.

3. W odpowiednich przypadkach Komisja ustanawia regularną, usystematyzowaną współpracę pomiędzy komitetem, o którym mowa w art. 13, a komitetami monitorującymi ustanowionymi na potrzeby innych odpowiednich polityk, instrumentów i działań.

Artykuł 15

Spójność i komplementarność

1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, zapewnia ogólną spójność z innymi politykami, instrumentami i działaniami Unii i Wspólnoty, w szczególności poprzez ustanawianie właściwych mechanizmów koordynacji działań programu z odpowiednimi działaniami w obszarach badań, wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, kultury, edukacji, szkoleń i polityki wobec młodzieży oraz w dziedzinach związanych z rozszerzeniem i stosunkami zewnętrznymi Wspólnoty, a także z polityką regionalną i ogólną polityką gospodarczą. Szczególną uwagę zwraca się na możliwe efekty synergii pomiędzy niniejszym programem a programami w obszarze edukacji i szkoleń.

2. Komisja i państwa członkowskie zapewniają spójność, komplementarność i niepowielanie działań w ramach programu z innymi właściwymi działaniami Unii i Wspólnoty, w szczególności prowadzonymi w ramach funduszy strukturalnych, a w szczególności Europejskiego Funduszu Socjalnego.

3. Komisja zapewnia, że wydatkami objętymi programem i ponoszonymi w ramach programu nie zostają obciążone żadne inne instrumenty finansowe Wspólnoty.

4. Komisja regularnie informuje Komitet, o którym mowa w art. 13, o innych działaniach wspólnotowych przyczyniających się do realizacji celów strategii lizbońskiej w dziedzinie określonej w agendzie społecznej.

5. Państwa członkowskie dołożą wszelkich starań w celu zapewnienia spójności i komplementarności działań realizowanych w ramach programu z działaniami prowadzonymi na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.

Artykuł 16

Udział państw trzecich

Program jest otwarty dla udziału:

- państw EFTA/EOG na warunkach ustanowionych w Porozumieniu EOG,
- krajów przystępujących i kandydujących stowarzyszonych z Unią Europejską, jak również państw z obszaru zachodnich Bałkanów, włączonych w proces stabilizacji i stowarzyszenia.

Artykuł 17

Finansowanie

1. Koperta finansowa dla wdrażania działań wspólnotowych, o których mowa w niniejszej decyzji, w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 657 590 000 EUR (*).

2. W całym okresie programu podział finansowania pomiędzy poszczególne sekcje uwzględnia następujące limity dolne:

Sekcja 1	Zatrudnienie	23 %
Sekcja 2	Ochrona socjalna i integracja społeczna	30 %
Sekcja 3	Warunki pracy	10 %
Sekcja 4	Walka z dyskryminacją i różnorodność	23 %
Sekcja 5	Równość płci	12 %.

3. Maksymalnie 2 % koperty finansowej zostanie przeznaczony na wdrożenie programu, by pokryć na przykład wydatki związane z funkcjonowaniem komitetu przewidzianego w art. 13 lub ocenami dokonywanymi zgodnie z art. 19.

4. Roczne przydziały środków są autoryzowane przez organ budżetowy w granicach ram finansowych.

(*) Kwota ta opiera się na wycenieniach z 2004 r. i jest przedmiotem dostosowania technicznego w celu uwzględnienia inflacji.

5. Komisja może korzystać z pomocy technicznej lub administracyjnej, z obopólną korzyścią dla Komisji i beneficjentów, oraz z wydatków pomocniczych.

Artykuł 18

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia ochronę finansowych interesów Wspólnoty podczas wdrażania działań finansowanych na mocy niniejszej decyzji, w drodze stosowania odpowiednich środków zapobiegających oszustwom, korupcji i innym nielegalnym działaniom, efektywnych kontroli i odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary, zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ i (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽³⁾.

2. W odniesieniu do działań wspólnotowych finansowanych na mocy niniejszej decyzji, pojęcie nieprawidłowości, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, oznacza wszelkie przypadki naruszenia przepisów prawa wspólnotowego lub niedotrzymania zobowiązania umownego wynikające z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, skutkujące lub mogące skutkować narażeniem budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub innych budżetów zarządzanych przez nią na nieuzasadniony wydatek.

3. Umowy i porozumienia, jak również porozumienia z uczestniczącymi państwami trzecimi wynikające z niniejszej decyzji umożliwiają w szczególności nadzór i kontrolę finansową ze strony Komisji (lub wszelkich upoważnionych przez nią przedstawicieli) i audyty Trybunału Obrachunkowego, w razie potrzeby prowadzone na miejscu.

Artykuł 19

Monitorowanie i ocena

1. W celu zapewnienia regularnego monitorowania programu i umożliwienia jego niezbędnych zmian Komisja sporządza roczne sprawozdania z działalności, koncentrujące się na wynikach osiągniętych dzięki programowi, i przekazuje je do komitetu, o którym mowa w art. 13.

2. Poszczególne sekcje programu poddawane są śródkresowej ocenie, która dostarczy ogólne podsumowanie programu w celu

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

określenia osiągniętego postępu w zakresie realizacji celów programu, efektywnego wykorzystywania zasobów i europejskiej wartości dodanej programu. Uzupełnieniem tej oceny mogą być oceny bieżące. Ocen takich dokonuje Komisja przy pomocy ekspertów zewnętrznych. Dostępne wyniki ocen są zamieszczane w sprawozdaniach z działalności, o których mowa w ust. 1.

3. Aby zmierzyć wpływ wywarły przez cele programu i europejską wartość dodaną programu, Komisja dokona do dnia 31 grudnia 2015 r. przy pomocy ekspertów zewnętrznych oceny *ex post*, obejmującej całość programu. Komisja przekazuje ocenę dokonaną przez ekspertów Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

4. Wdrażanie poszczególnych sekcji programu, w tym przedstawienie wyników i dialog odnośnie do przyszłych priorytetów,

jest omawiane w ramach forum dotyczącego wdrażania agendy społecznej.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 24 października 2006 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego*

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

P. LEHTOMÄKI

Przewodniczący

DECYZJA NR 1673/2006/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 24 października 2006 r.****w sprawie finansowania normalizacji europejskiej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 oraz art. 157 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Normalizacja europejska jest działalnością dobrowolną, realizowaną przez i w imieniu stron zainteresowanych ustanowieniem norm i innych produktów normalizacji, w odpowiedzi na ich potrzeby. Produkty normalizacyjne opracowywane są przez Europejski Komitet Normalizacyjny, Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki i Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych, organy wyszczególnione w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług w ramach społeczeństwa informatycznego ⁽³⁾ (zwane dalej „europejskimi organami normalizacyjnymi”).
- (2) Dyrektywa 98/34/WE umożliwia Komisji wystąpienie, po konsultacji z Komitetem ustanowionym tą dyrektywą, z wnioskiem w sprawie normalizacji do europejskich organów normalizacyjnych. Ogólne wytyczne dotyczące współpracy pomiędzy CEN, CENELEC oraz ETSI a Komisją Europejską i Europejskim Stowarzyszeniem Wolnego Handlu z dnia 28 marca 2003 r. ⁽⁴⁾ określają partnerskie stosunki między europejskimi organami normalizacyjnymi a Komisją i Europejskim Stowarzyszeniem Wolnego Handlu, które również wspiera normalizację europejską.
- (3) Zważywszy na użyteczność normalizacji europejskiej dla wspierania polityki i prawodawstwa wspólnotowego, niezbędny jest udział Wspólnoty w jej finansowaniu. Z jednej strony, normalizacja europejska wspomaga funkcjonowanie i wzmocnienie rynku wewnętrznego, zwłaszcza dzięki dyrektywom „nowego podejścia” w dziedzinie ochrony zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska i ochrony konsumentów, przyczynia się ona również do zapewniania interoperacyjności w dziedzinach takich jak transport. Z drugiej strony, normalizacja europejska wspomaga poprawę konkurencyjności przedsiębiorstw,

przede wszystkim ułatwiając swobodny przepływ towarów i usług, interoperacyjność sieci, środki komunikacji, rozwój technologiczny i innowacyjność w dziedzinach takich jak technologie informatyczne. W związku z powyższym właściwe jest zawarcie w niniejszej decyzji przepisów dotyczących finansowania działań w zakresie normalizacji europejskiej w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji, które podlega w szczególności decyzji Rady 87/95/EWG z dnia 22 grudnia 1986 w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji ⁽⁵⁾.

- (4) Niniejsza decyzja powinna stanowić jasną, pełną i precyzyjną podstawę prawną dla finansowania przez Wspólnotę wszelkich działań normalizacji europejskiej niezbędnych do wdrażania polityki i prawodawstwa wspólnotowego.
- (5) Konieczne jest zapewnienie, aby małe i średnie przedsiębiorstwa, w szczególności przedsiębiorstwa małe, mikroprzedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa rzemieślnicze, były zdolne do stosowania norm europejskich. W związku z tym normy te powinny być opracowywane i dostosowywane tak, aby uwzględnić charakterystykę i warunki funkcjonowania tych przedsiębiorstw.
- (6) Finansowanie wspólnotowe powinno mieć na celu ustanowienie norm lub innych produktów normalizacyjnych, ułatwianie ich stosowania przez przedsiębiorstwa poprzez ich tłumaczenie na poszczególne języki urzędowe Wspólnoty, wzmocnienie spójności europejskiego systemu normalizacji oraz zapewnienie równego i przejrzystego dostępu do norm europejskich wszystkim podmiotom działającym na rynku w całej Unii Europejskiej. Jest to szczególnie ważne w przypadkach, gdy zastosowanie norm umożliwia spełnienie wymogów prawa wspólnotowego.
- (7) Środki przyznawane na działania związane z normalizacją europejską powinny być określane każdego roku przez władzę budżetową w granicach orientacyjnej koperty finansowej na okres obowiązywania odpowiednich ram finansowych i powinny być przedmiotem corocznej decyzji Komisji określającej ich wysokość oraz, w razie potrzeby, maksymalną stawkę współfinansowania w zależności od rodzaju działalności.
- (8) Zważywszy na bardzo szeroki zakres normalizacji europejskiej wspierającej polityki i prawodawstwo wspólnotowe oraz różnorodne rodzaje działań związanych z normalizacją, powinny istnieć zróżnicowane formy finansowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 9.5.2006, str. 14.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 maja 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 września 2006 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 91 z 16.4.2003, str. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 36 z 7.2.1987, str. 31. Decyzja zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

Dotyczy to głównie dotacji udzielanych, bez zaproszenia do składania ofert, europejskim organom normalizacyjnym, zgodnie z przepisami art. 110 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) i art. 168 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾.

- (9) Ponadto te same warunki powinny mieć zastosowanie do podmiotów, których nie uznano za europejskie organy normalizacyjne zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 98/34/WE, ale zostały one wymienione w akcie podstawowym jako uprawnione do wykonywania, we współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi, wstępnych prac służących wspieraniu normalizacji europejskiej.
- (10) Zachęca się państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego krajowego finansowania zadań normalizacyjnych.
- (11) Ponadto w zakresie, w jakim europejskie organy normalizacyjne w sposób ciągły wspierają działania Wspólnoty, powinny one posiadać skuteczne i sprawnie działające sekretariaty centralne. W związku z powyższym Komisja powinna mieć możliwość przyznawania podmiotom działającym na rzecz ogólnego interesu europejskiego dotacji, nie stosując w przypadku dotacji operacyjnych, zasady corocznego zmniejszania ich wysokości określonego w art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego. Skuteczne funkcjonowanie europejskich organów normalizacyjnych wymaga ponadto, aby krajowi członkowie tych organów wywiązali się z obowiązku wnoszenia wkładu finansowego na rzecz europejskiego systemu normalizacji.
- (12) Finansowanie działalności normalizacyjnej powinno również móc objąć działania przygotowawcze i pomocnicze związane z ustanowieniem norm lub innych produktów normalizacyjnych. Dotyczy to głównie prac badawczych, opracowywania wstępnych dokumentów legislacyjnych, prowadzenia międzylaboratoryjnych badań porównawczych oraz walidacji i oceniania norm. Ponadto promowanie normalizacji na poziomie europejskim i międzynarodowym powinno obejmować realizację programów pomocy technicznej i współpracy z krajami trzecimi. W celu poprawy dostępu do rynków oraz wzmocnienia konkurencyjności przedsiębiorstw z Unii Europejskiej powinny istnieć przepisy dotyczące przyznawania dotacji innym jednostkom w drodze zaproszenia do składania ofert lub, w razie potrzeby, zawierania umów.
- (13) Między Komisją a europejskimi organami normalizacyjnymi podpisywane są regularnie umowy o partnerstwie, mające na celu ustalenie zasad administracyjnych

i finansowych dotyczących finansowania działalności normalizacyjnej, zgodnie z postanowieniami rozporządzenia finansowego. Parlament Europejski i Rada powinny być powiadamiane o treści tych umów.

- (14) Zważywszy na specyfikę prac normalizacyjnych, a w szczególności na zaangażowanie w procesie normalizacji poszczególnych zainteresowanych stron, należy uznać, że współfinansowanie tworzenia norm europejskich i innych produktów normalizacyjnych objętych dotacją wspólnotową może mieć formę wkładu rzeczowego, na przykład poprzez zapewnienie pomocy ekspertów.
- (15) W celu zapewnienia skutecznego wdrożenia niniejszej decyzji, powinna istnieć możliwość skorzystania z niezbędnej wiedzy fachowej, w szczególności z zakresu audytu i zarządzania finansowego, jak również z zasobów wsparcia administracyjnego, pozwalających na ułatwienie wdrożenia oraz regularną ocenę zasadności działań będących przedmiotem finansowania wspólnotowego w celu zapewnienia ich użyteczności i wpływu.
- (16) Powinny zostać również podjęte odpowiednie działania w celu uniknięcia nadużyć finansowych i nieprawidłowości oraz odzyskiwania środków bezpodstawnie wypłaconych, zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽³⁾ oraz (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽⁴⁾ oraz z rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽⁵⁾,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja określa zasady udziału Wspólnoty w finansowaniu normalizacji europejskiej mającej na celu wspieranie wdrażania określonych polityk, środków i działań oraz prawodawstwa wspólnotowego.

Artykuł 2

Podmioty kwalifikujące się do uzyskania finansowania wspólnotowego

Finansowanie wspólnotowe może być przyznane europejskim organom normalizacyjnym wyszczególnionym w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE na realizację działań wymienionych w art. 3 niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1248/2006 (Dz.U. L 227 z 19.8.2006, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

Finansowanie wspólnotowe może również być przyznane innym podmiotom na prowadzenie prac przygotowawczych i pomocniczych związanych z normalizacją europejską, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b), jak również na programy, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. f).

Artykuł 3

Działalność normalizacyjna kwalifikująca się do uzyskania finansowania wspólnotowego

1. Wspólnota może finansować następujące rodzaje działalności w dziedzinie normalizacji europejskiej:

- a) tworzenie i nowelizację norm europejskich oraz wszystkich innych produktów normalizacyjnych niezbędnych i odpowiednich do celów wdrażania polityk i prawodawstwa Wspólnoty;
- b) realizację prac przygotowawczych i pomocniczych związanych z normalizacją europejską, takich jak badania, programy, oceny, analizy porównawcze, prace badawcze, analizy laboratoryjne, międzylaboratoryjne badania porównawcze oraz prace związane z ocenianiem zgodności;
- c) działalność centralnych sekretariatów europejskich organów normalizacyjnych, taką jak rozwijanie polityki, koordynacja działalności normalizacyjnej, prowadzenie prac technicznych oraz udzielanie informacji zainteresowanym stronom;
- d) weryfikację jakości oraz zgodności norm europejskich lub innych produktów normalizacyjnych z odpowiednimi politykami i przepisami wspólnotowymi;
- e) tłumaczenie, w razie potrzeby, norm europejskich lub innych europejskich produktów normalizacyjnych stosowanych w celu wspierania polityki i prawodawstwa Wspólnoty, na urzędowe języki wspólnotowe inne niż języki robocze europejskich organów normalizacyjnych; opracowywanie dokumentów służących wyjaśnieniu, interpretacji i uproszczeniu normy, a także przewodników dla użytkowników oraz zbiorów najlepszych praktyk;
- f) działalność służącą realizacji programów pomocy technicznej, współpracy z krajami trzecimi oraz promowania i zwiększenia znaczenia europejskiego systemu normalizacji oraz norm europejskich wśród zainteresowanych stron we Wspólnocie oraz na poziomie międzynarodowym.

2. Rodzaje działalności, o których mowa w ust. 1 lit. a), kwalifikują się do uzyskania finansowania wspólnotowego pod warunkiem zaopiniowania wniosków kierowanych do europejskich organów normalizacyjnych przez komitet utworzony na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE.

Artykuł 4

Finansowanie

Środki przydzielane na działalność, o której mowa w niniejszej decyzji, są określane corocznie przez władzę budżetową, w granicach ram finansowych.

Artykuł 5

Zasady finansowania

1. Finansowanie wspólnotowe jest udzielane:

- a) w formie dotacji przyznawanych, bez zaproszenia do składania ofert, europejskim organom normalizacyjnym na realizację działalności określonej w art. 3 oraz podmiotom uprawnionym na mocy aktu podstawowego zgodnie z art. 49 rozporządzenia finansowego do realizacji, we współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi, prac, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) niniejszej decyzji;
- b) w formie dotacji przyznawanych innym podmiotom w drodze zaproszenia do składania ofert lub zamówienia publicznego na realizację we współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi, prac normalizacyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b), lub programów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. f).

2. Finansowanie działalności centralnych sekretariatów europejskich organów normalizacyjnych, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), może odbywać się na zasadzie dotacji na działania albo dotacji operacyjnych. Wysokość dotacji operacyjnych, w przypadku kolejnego ich przyznania, nie podlega automatycznemu obniżeniu.

3. Komisja podejmuje decyzję w sprawie zasad finansowania, o których mowa w ust. 1 i 2, kwot oraz, w razie potrzeby, maksymalnego procentowego udziału w finansowaniu poszczególnych rodzajów działalności. Decyzje Komisji w tym względzie są podawane do publicznej wiadomości.

4. Umowy o dotację mogą zezwalać na pokrycie kosztów ogólnych beneficjenta zryczałtowaną stawką do wysokości 30 % łącznych kwalifikujących się bezpośrednich kosztów działań, o ile pośrednie koszty beneficjenta nie są pokrywane z dotacji operacyjnej finansowanej z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

5. Współfinansowanie w formie wkładu rzeczowego jest dopuszczalne. Wycena wkładu rzeczowego odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2342/2002.

6. Wspólne cele współpracy oraz warunki administracyjne i finansowe dotyczące dotacji przyznawanych europejskim organom normalizacyjnym są określane w umowach ramowych o partnerstwie, zawieranych przez Komisję z europejskimi organami normalizacyjnymi, zgodnie z rozporządzeniem finansowym i rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2342/2002. Parlament Europejski i Rada są informowane o zawarciu tych umów.

Artykuł 6**Zarządzanie i monitorowanie**

1. Określone przez władzę budżetową środki na finansowanie działalności normalizacyjnej mogą również pokrywać wydatki administracyjne związane z przygotowaniem, monitorowaniem, inspekcjami oraz audytem i oceną, które są bezpośrednio niezbędne do osiągnięcia celów niniejszej decyzji, a w szczególności z badaniem, posiedzeniami, działalnością informacyjną i wydawniczą, wydatki związane z sieciami informatycznymi umożliwiającymi wymianę informacji oraz wszelkie inne wydatki na obsługę administracyjną i techniczną, z jakiej może korzystać Komisja w związku z działalnością normalizacyjną.

2. Komisja ocenia zasadność działalności normalizacyjnej będącej przedmiotem finansowania wspólnotowego w świetle wymogów polityk i prawodawstwa wspólnotowego oraz informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach tej oceny przynajmniej raz na pięć lat.

Artykuł 7**Ochrona interesów finansowych Wspólnoty**

1. Komisja zapewnia, aby podczas realizacji działalności finansowanej na podstawie niniejszej decyzji interesy finansowe Wspólnoty były chronione poprzez stosowanie środków zapobiegających oszustwom, korupcji oraz innym nielegalnym działaniom, poprzez stosowanie efektywnych kontroli oraz odzyskiwanie bezpodstawnie wypłaconych kwot, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości poprzez stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących sankcji, zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2988/95, rozporządzeniem

(Euratom, WE) nr 2185/96 oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999.

2. W odniesieniu do działalności wspólnotowej finansowanej na mocy niniejszej decyzji pojęcie nieprawidłowości, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, oznacza jakiegokolwiek naruszenie przepisów prawa wspólnotowego lub naruszenie zobowiązań umownych wynikające z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę w ogólnym budżecie Unii Europejskiej lub w budżetach zarządzanych przez nią w związku z nieuzasadnionym wydatkiem.

3. Porozumienia i umowy wynikające z niniejszej decyzji przewidują monitorowanie i kontrole finansowe ze strony Komisji lub upoważnionych przez nią przedstawicieli oraz audyty Trybunału obrachunkowego, które w razie potrzeby mogą być przeprowadzane na miejscu.

Artykuł 8**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 24 października 2006 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący